

altsaa først opføres det ordinære Tilskud af Statskassen og dernæst det extraordinære, og endelig at der tilføies en Anmærkning, som gaaer ud paa, at begrænde Pensionsberettigelsen til det Beløb, der hidtil har været forudsat udredet som Lønninger af Statskassen. Dette er opført i Overensstemmelse med, hvad der hidtil har været opført af Statens Tilskud til Gager, og jeg skal i den Henseende henvisse til de Oplysninger, der ere givne i Udvalgets Betænkning, Sp. 173—74. Jeg maa forøvrigt her gjøre en lille Bemærkning om en Feil, der er indløben ved Endringsforslagets Redaktion, idet Forslaget nemlig lyder saaledes: „Hvoraf 6,100 Rbd. med Tillæg efter Sædomsforordning medfører Pensionsberettigelse“. Disse Ord „efter Sædomsforordning“ ere urigtigt optagne, og jeg vil derfor til 3die Behandling stille et Endringsforslag om, at de skulle gaae ud; de stride nemlig mod Loven af 19de Februar 1861, hvorefter Sædtillæget ikke kan tages med ved Pensionsansættelsen. — Den næste Kunstanstalt, som giver Anledning til Indstilling fra Udvalgets Side, er det kongelige Theater. Det ærede Thing vil erindre, at der ifjor blev en i alt Fald foreløbig Afslutning af Spørgsmaalet om det kongelige Theaters Kapels og Personales Sædtillæg, idet der blev voteret et Tillæg dertil af 10,000 Rbd. Det vil maaskee ogsaa være i det høie Things Medlemmers Erindring, at det var temmelig extraordinære Forhold, hvorunder dette Tillæg blev voteret, og skjøndt Sagen for Dieblirket ikke har nogen som helst praktisk Betydning, idet der iaar hverken vil blive Spørgsmaal om de ordinære 15,000 Rbd. eller om de 10,000 Rbd. til Sædtillæg, har dog et Mindretal i Udvalget anset det for nødvendigt her at tage en Slags Reservation imod, at dette sidste Tillæg sættes som Noget, der er endelig afgjort, og har derfor stillet et Forslag om, at de 10,000 Rbd. skulle udgaae. Det har, som sagt, iaar ikke nogen som helst praktisk Betydning med Hensyn til de Udgifter, der ville blive at afskøde. — Under Nr. 13 er der af den ærede Minister stillet Forslag om, at den Sum, der i den første Note under Theatret er opført med 81,565 Rbd. 80 ø. til faste Gager, maa blive forøget med 200 Rbd. Dette Forslag tiltræder Udvalget,

idet det er oplyst, at det ligesvem følger af de Regler, der hidtil have været gjældende i denne Regning. — Endelig findes der under denne Konto en Anmærkning, som gaaer ud paa; at Kirke- og Underviisningsministeriet maa be- myndiges til for et Tidsrum af 5 Aar, fra 1ste Juni 1864 at regne, at give Hensind med det stipulerede Afdrag paa Theatrets Gjæld til Sorø Akademi. Dette Forslag kan det samlede Udvalg ikke tiltræde. Udvalget maa bestemt holde paa, at der i det Hele taget, ikke skeer Forandringer i det kongelige Theaters Stilling til Statens Finantsfer, idetmindste ikke igjennem Finantsloven, og det har ogsaa troet, at det ikke var nødvendigt nu at give en saadan Be- myndigelse, da der paa Grund af den forandrede Ordning af Civilisten, ogsaa fra denne Side vil tilflyde Theatret en Indtægt, som det ikke hidtil har havt. Udvalget foreslaaer derfor, at denne Anmærkning udgaaer, hvilket vil være eensbetydende med, at den forlangte Be- myndigelse ikke meddeles.

Noten: Den Post, hvorom jeg ønskede at udtale mig, er det under III. C. opførte kongelige naturhistoriske Museum, hvortil der vel ikke er stillet noget Endringsforslag, men hvorom jeg ønskede at stille en Forespørgsel til den høitærede Kirke og Underviisningsminister. Som det vil erindres, er det ved Loven af 29de December 1862 § 5 bestemt, at de forenede Museers specielle Budgetter tilligemed Statens Tilskud til disse skulle bestemmes ved de aar- lige Finantslove, første Gang ved nærværende Finantslov, og som Følge deraf sees det ogsaa af Anmærkningerne Sp. 339—42, at Kirke- og Underviisningsministeriet gennem Konsistorium har henvendt sig til Universitetsmuseets Bestyrere, for at disse med Universitetets Præstør og efter Konference med det kongelige naturhistoriske Museums Bestyrere og det nye Museums Inspektører kunde gjøre et Forslag til det bestemte Budget. „Resultatet af disse Forhandlinger“, som det kaldes i Anmærkningerne, har imidlertid været det, at intet Forslag er skeet, og som Grund derfor anføres, at Foreningen endnu ikke er tilveiebragt, og at Museumsbygningen endnu ikke er færdig. Det vil nu være det høie Thing bekendt, at det